

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 149/20
Люксембург, 3 декември 2020 г.

Решение по дело C-62/19
Star Taxi App SRL/Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul București и
др.

Услуга, която свързва директно посредством мобилно приложение клиентите с шофьорите на таксиметрови автомобили представлява услуга на информационното общество, когато не е неразделна част от една обща услуга, чийто главен компонент е транспортна услуга

Star Taxi App, дружество със седалище в Букурещ (Румъния), използва приложение за смартфон, което свързва директно ползвателите на таксиметрови услуги с шофьорите на таксиметрови автомобили. Това приложение позволява да се извърши търсене, в резултат на което се появява списък на свободните таксиметрови шофьори. Клиентът е свободен да избере шофьор от този списък. Дружеството не предава резервациите на таксиметровите шофьори и не определя цената на курса, която се плаща директно на шофьора в края на курса.

На 19 декември 2017 г. общинският съвет на Букурещ приема Решение № 626/2017, което разширява обхвата на задължението за получаване на предварително разрешително за дейността, наречена „диспечерски център“, като включва в него и дружествата, използващи мобилни приложения, каквото е Star Taxi App. За нарушение на тази правна уредба на Star Taxi App е наложена глоба в размер на 4 500 RON (около 929 EUR).

Тъй като счита, че дейността му представлява услуга на информационното общество, към която се прилага принципът за неизискване на предварително разрешително, установен в Директивата за електронната търговия¹, Star Taxi App сезира Tribunalul București (Градски съд Букурещ, Румъния) с жалба за отмяна на Решение № 626/2017.

В този контекст Tribunalul București иска от Съда да установи дали услуга, която се изразява в директно свързване посредством мобилно приложение на клиентите с шофьорите на таксиметрови автомобили представлява услуга на информационното общество. При утвърдителен отговор той иска от Съда да установи дали правна уредба като Решение № 626/2017 е в съответствие с правото на Съюза².

В днешното си решение Съдът, най-напред, посочва че предлаганата от Star Taxi App услуга отговаря на определението за „услуга на информационното общество“ от Директивата за електронната търговия, тъй като тази услуга се предоставя срещу възнаграждение, от

¹ Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 година за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (Директива за електронната търговия) (ОВ L 178, 2000 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 29, стр. 257).

² По-конкретно членове 1 и 5 от Директива (ЕС) 2015/1535 на Европейския парламент и на Съвета от 9 септември 2015 година установяваща процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите регламенти и правила относно услугите на информационното общество (ОВ L 241, стр. 1), членове 3 и 4 от Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 година за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (Директива за електронната търговия) (ОВ L 178, 2000 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 29, стр. 257), членове 9, 10 и 16 Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно услугите на вътрешния пазар (ОВ L 376, стр. 36; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 58, стр. 50) и член 56 ДФЕС.

разстояние, чрез електронно средство и по индивидуална молба на получателя на услугите. В това отношение е без значение, че услугата се предоставя безплатно на лицето, което желае да ползва или ползва градски превоз, щом тя води до сключването на договор за предоставяне на услуги между доставчика на услугата и притежаващ разрешително таксиметров шофьор и до заплащането на месечен абонамент от последния.

Съгласно практиката на Съда³ обаче може да се приеме, че една услуга не попада в обхваната от понятието „услуга на информационното общество“, дори когато притежава посочените в определението характеристики. Това е така по-специално ако се окаже, че посредническата услуга е неразделна част от една обща услуга, чийто главен компонент е услуга с различна правна квалификация.

В това отношение Съдът посочва, че предоставяната от Star Taxi услуга се добавя към вече съществуваща и организирана таксиметрова транспортна услуга. Освен това доставчикът не избира таксиметровите шофьори, не определя и не получава цената на курса, нито пък упражнява контрол върху качеството на превозните средства и техните шофьори или върху поведението им. От това следва, че тази услуга не може да се счита за неразделна част от една обща услуга, чийто главен компонент е транспортна услуга.

След това, Съдът преценява дали правна уредба като Решение № 626/2017 е в съответствие с правото на Съюза.

Най-напред той проверява дали това решение представлява технически регламент. Всъщност Директивата „процедура за предоставяне на информация“⁴ предвижда, че държавите членки незабавно предоставят на Комисията всички проекти на „технически регламенти“. Национална правна уредба, която засяга „услуга на информационното общество“, се квалифицира като „технически регламент“ ако се отнася конкретно до услуги на информационното общество и ако е задължителна по-специално за предоставянето на съответната услуга или за използването ѝ в държава членка или в голяма част от нея.

Тъй като обаче румънската правна уредба изобщо не споменава услугите на информационното общество и се отнасят без разграничение до всички видове „диспечерски услуги“, независимо дали се предоставят по телефон или чрез мобилно приложение, Съдът приеме, че тя не представлява „технически регламент“. От това следва, задължението за предварително предоставяне на Комисията на проектите за „технически регламенти“ не се прилага към такава правна уредба.

По-нататък, Съдът припомня, че Директивата за електронната търговия забранява на държавите членки да поставят достъпа до дейността по предоставяне на „услуги на информационното общество“ и упражняването на тази дейност в зависимост от получаването на предварително разрешително или от друго изискване с еквивалентен ефект. Тази забрана обаче не засяга разрешителните режими, които не са специално и изключително насочени към „услуги на информационното общество“, какъвто е случаят с Решение № 626/2107.

При определени условия Директивата за услугите⁵ дава право на държавите членки да подчинят достъпа до дейност по предоставяне на услуги на такъв режим. Тези условия са: недискриминационен характер на режима, оправдаването му с наложителни причини, свързани с обществен интерес, и липса на по-малко ограничителни мерки, които да позволят постигането на същата цел.

³ Решения от 19 декември 2019 г., Airbnb Ireland, (C-390/18, т. 50, вж. също ПС [162/19](#)) и от 20 декември 2017 г., Asociación Profesional Elite Taxi (C-434/15, т. 38 — 44, вж. също ПС [136/17](#)).

⁴ Вж. бележка под линия 2.

⁵ Членове 9 и 10 от Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно услугите на вътрешния пазар (ОВ L 376, стр. 36; Специално издание на български език, 2007 г. глава 13, том 58, стр. 50).

В това отношение Съдът приема, че запитващата юрисдикция трябва да провери дали са налице наложителни причини, свързани с обществения интерес, които да оправдават разрешителния режим за услугите „таксиметров диспечерски център“. Един разрешителен режим обаче не се основава на критерии, оправдани от наложителна причина, свързана с обществения интерес, когато издаването на разрешителното се подчинява на изисквания, които не са технологично адаптирани към съответната услуга.

Съдът заключава:

първо, че **услуга, изразяваща се в директно свързване посредством мобилно приложение на клиентите с шофьорите на таксиметрови автомобили, представлява услуга на информационното общество, когато тази услуга не е неразривно свързана с таксиметровата транспортна услуга по такъв начин, че да представлява неразделна част от нея.**

второ, че **приетата от местен орган правна уредба, според която за предоставянето на „услуга на информационното общество“ е необходимо предварително разрешение, което вече се изисква за останалите доставчици на услугата резервация на такси, не представлява „технически регламент“.**

трето, че **Директивата за електронната търговия допуска към доставчик на „услуги на информационното общество“ да се прилага разрешителен режим, който се прилага предварително към доставчиците на икономически равностойни услуги, които не са услуги на информационното общество.**

Накрая, Съдът посочва, че **Директивата за услугите не допуска прилагането на такъв разрешителен режим, освен ако той не е в съответствие с критериите, посочени в този текст, което трябва да се прецени от запитващата юрисдикция.**

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 5536

Кадри от обявяването на решението са достъпни на [„Europe by Satellite“](#) ☎ (+32) 2 2964106